

Arrest

nr. 50 204 van 26 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. FRERE en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en van Koerdische origine te zijn. U beweert afkomstig te zijn van Rashidiya, Mosul (Centraal-Irak). Kort na de val van het regime zou u als vrachtwagenchauffeur zijn beginnen te werken. Ongeveer anderhalf jaar geleden zou u voor een Turkse firma zijn beginnen te werken en zou u als vrachtwagenchauffeur de taak hebben gehad om cement te vervoeren naar legerbasissen waar de Amerikanen gevestigd waren. U zou onder andere cement hebben vervoerd naar de luchthavens van Mosul, Kirkuk en Balad. Op 19 juni 2009 zou u in Wadi Hadjer, toen u met uw vrachtwagen onderweg was naar Balad, door terroristen onder vuur zijn genomen. U zou uw vrachtwagen direct verlaten hebben en naar uw huis in Rashadiya zijn gevlucht. Thuisgekomen zou u direct uw chef hebben verwittigd over het voorval. De volgende dag zou uw chef u hebben teruggebeld met de melding dat hij de vorige avond door de terroristen was gecontacteerd. Ze zouden hem hebben verteld dat ze uw rijbewijs in de vrachtwagen gevonden hadden en naar u op zoek

waren omwille van uw werkzaamheden voor de Amerikanen. Uw chef zou u eveneens hebben laten weten dat hij onder druk werd gezet om uw adres vrij te geven en zou u aangeraden hebben te vertrekken. Nadat u dit nieuws vernam zou u uw woning niet meer hebben verlaten. Rond 10 juli 2009 zou uw chef nogmaals zijn opgebeld door de terroristen om uw adres te weten te komen. Ditmaal zouden ze ermee gedreigd hebben hem in de firma te komen lastigvallen als hij uw adres niet zou vrijgeven. Uw chef zou u hierna terug gecontacteerd hebben en u hebben gezegd dat u moest vertrekken daar hij niet langer zou kunnen zwijgen. Uit schrik voor de terroristen zou u op 15 juli 2009 Rashadiya hebben verlaten en naar Zakho zijn gereisd, waar u een aantal dagen zou hebben verbleven alvorens u op 20 juli 2009 Irak zou hebben verlaten richting Turkije. U zou een vijftal dagen in Istanbul hebben verbleven en op 27 juli 2009, met een vrachtwagen, naar België zijn gereisd. U zou op 31 juli 2009 in België zijn aangekomen en diende op 3 augustus 2009 een asielaanvraag in.

Ruim twee maanden na uw aankomst in België zou u uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs uit Irak hebben ontvangen. In november 2009 zou u via telefonisch contact met uw vader hebben vernomen dat uw chef een tiental dagen na uw vlucht uw vader had gecontacteerd met de melding dat hij onder druk uw adres had doorgegeven aan de terroristen. Uw vader zou vervolgens samen met uw minderjarige broer en zus de woning in Rashadiya hebben verlaten en naar Jaza'ir zijn verhuisd.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw Iraakse identiteitskaart (11/07/2007, uitgereikt te Telkef) en uw Iraaks nationaliteitsbewijs, (11/07/2007, uitgereikt te Telkef).

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U bent er doorheen uw verklaringen immers niet in geslaagd aan te tonen dat u, zoals u beweert, daadwerkelijk afkomstig bent uit Rashidiya, Mosul (Centraal-Irak). Bijgevolg kan evenmin enig geloof worden gehecht aan uw vluchtrelaas, dat zich volledig in Mosul afspeelt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs voorlegt aangaande uw identiteit. Het bewijs van identiteit is nochtans een essentieel element binnen de asielprocedure en het ontbreken van dergelijk bewijs houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot uw asielrelaas. De door u neergelegde identiteitskaart (dd. 09/09/2007) en nationaliteitsbewijs (dd. 11/07/2007) werden ter verificatie voorgelegd aan de federale politie. Na een grondige analyse is echter gebleken dat deze documenten vervalsingen betreffen en bijgevolg niet als een bewijs van uw identiteit of nationaliteit kunnen weerhouden worden. Dit wijst erop dat u op frauduleuze wijze getracht heeft de Belgische asielinstanties te misleiden. Dergelijke vaststelling ondermijnt in belangrijke mate de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voorts moet worden gewezen op uw povere en gebrekkige geografische kennis betreffende uw beweerde woonplaats en omgeving. Ook dit doet twijfels rijzen bij uw afkomst uit Mosul. Gevraagd een aantal wijken te noemen rond uw wijk komt u niet verder dan te verwijzen naar Hay Arabi, Beyzan en Hay Zuhoor (zie gehoorverslag CGVS p. 7). Hay Arabi en Hay Zuhoor zijn wel degelijk terug te vinden in de op het CGVS beschikbare informatie, doch Hay Zuhoor bevindt zich geenszins in de nabijheid van Rashidiya. Wanneer u voorts de naam wordt gegeven van een wijk die zich wél in de dichte nabijheid van uw beweerde woonplaats bevindt - Hay Al Kindi - beweert u vreemd genoeg dat u hiervan nog nooit heeft gehoord (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Ook Hay Al Andulus blijkt u niet te kennen (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Ook dit is zeer merkwaardig, temeer daar u in uw verklaringen wel melding maakt van de bossen van Mosul en deze correct situeert aan de overkant van Rashidiya. Hiermee rekening houdend is het dan ook zeer bevreemdend dat u Al Andalus - een wijk gelegen direct naast de bossen van Mosul - helemaal niet kent. Gevraagd naar de wijken die zich bevinden tussen Rashidiya en Nabi Yunis - de wijk waar u volgens uw verklaringen sinds uw kindertijd werkte - noemt u enkel Hay Arabi, Hay Zuhoor en Hay Tammin (CGVS p. 2). Ook al liggen deze wijken inderdaad min of meer tussen Rashidiya en Nabi Yunis, het is bevreemdend dat u louter deze drie opnoemt gezien uit de beschikbare informatie duidelijk blijkt dat er heel wat meer wijken liggen tussen deze twee plaatsen. Ook is het opmerkelijk dat u de door u aangehaalde wijk Dubat Shirikan de ene keer (CGVS p.12) in het zuiden van Mosul situeert en de andere keer van mening bent dat deze wijk zich gans in het noorden van Mosul bevindt (CGVS p.7).

Wanneer u voorts bij een aantal plaatsen gevraagd wordt of deze aan dezelfde kant als uw woonplaats dan wel aan de overkant van de rivier liggen, slaat u meermaals de bal mis. Zo stelt u volledig ten onrechte dat zowel Hay Yarmouk (CGSV p. 8), Dawassa (CGVS p.9) als de luchthaven (CGVS p.14) zich aan dezelfde kant als Rashidiya bevinden. Uit de beschikbare informatie blijkt

daarentegen meer dan duidelijk dat deze drie plaatsen wel degelijk aan de andere kant van de stad, aan de overkant van de rivier, gelegen zijn. Dit is zeer opmerkelijk, net als het feit dat u van mening bent dat Faisaliya aan de andere (Arabische) kant van Mosul ligt, terwijl dit zich in werkelijkheid in oost-Mosul bevindt (CGVS p.14). Dat u niet weet of deze wijken al dan niet aan uw kant van de rivier liggen, accentueert het vermoeden dat u niet van Mosul afkomstig bent.

Verder blijkt u evenmin in staat te zijn de bruggen die in Mosul over de Tigris liggen correct te benoemen en u kan ook niet zeggen in welke volgorde deze bruggen over de rivier liggen (zie gehoorverslag CGVS p. 2 en bijlage 3). Zo stelt u dat er vijf bruggen zijn die over de Tigris liggen en u verklaart dat de eerste brug de oude brug van Faisaliyah en de tweede brug de Khawsar-brug is. Aangaande de overige bruggen stelt u dat deze in de volksmond "derde", "vierde" en "vijfde" brug worden genoemd en u benadrukt hierbij niet te weten of deze ook nog anders worden genoemd (zie gehoorverslag CGVS p. 2). Qua volgorde waarin de bruggen in het stadsbeeld liggen, stelt u dat de meest noordelijke brug de eerste brug is, gevolgd door de tweede, derde, vierde en vijfde brug (zie bijlage 3). U verklaarde hierbij tot slot dat uw beweerde woonplaats Rashidiya nabij de eerste brug ligt (zie gehoorverslag CGVS p. 2) Uit de beschikbare informatie blijkt vooreerst dat de vijf bruggen, naast een nummer, wel degelijk ook elk een eigen naam hebben. De naam Khawsar-brug komt echter niet voor tussen deze namen. Ook wat betreft de volgorde waarin de bruggen in de stad liggen, stroken uw verklaringen niet met de beschikbare informatie. Volgens deze informatie is de derde brug de meest noordelijk gelegen brug, gevolgd door de vijfde brug, de eerste brug, de tweede brug en tot slot de vierde brug. Uw woonplaats Rashidiya blijkt dan ook niet bij van de eerste brug te liggen, zoals u beweert, doch wel aan de kant van de derde brug. Het kan uiteraard niet verwacht worden dat u deze zaken tot in de details kent. Dat u echter op dergelijke flagrante wijze de bal mislaat, is echter hoogst merkwaardig.

Wanneer u vervolgens wordt gevraagd naar bezienswaardigheden in de stad Mosul, stelt u dat er veel plaatsen zijn doch u kunt er slechts één benoemen (zie gehoorverslag CGVS p.9). Van iemand die, zoals u, beweert sinds 2003 als vrachtwagenchauffeur te hebben gewerkt en het laatste anderhalf jaar ondermeer geregeld naar de luchthaven van Mosul te hebben gereden, mag toch minstens worden verwacht dat deze een iets adequatere geografische kennis heeft van zijn beweerde woonplaats en omgeving.

Ook uw kennis aangaande gebeurtenissen in de stad Mosul en uw beweerde woonplaats Rashidiya laat danig te wensen over, waardoor de geloofwaardigheid aangaande uw afkomst uit en uw verblijf in Rashidiya bijkomend op de helling komt te staan. Zo verklaarde u niet echt te weten wie op het moment van de val van het Saddamregime als eerste de stad Mosul binnenkwam en u merkte hierbij op dat u vermoedde dat de Amerikanen samen met de Peshmerga's de stad binnenkwamen (zie gehoorverslag CGVS p. 9). Uit de beschikbare informatie blijkt daarentegen uitdrukkelijk dat de Peshmerga's eerst de stad binnenkwamen en pas later de Amerikanen. Van een Koerd die op dat moment beweert in de stad Mosul aanwezig te zijn geweest, kan toch worden verwacht dat u van deze belangrijke gebeurtenis op de hoogte zou zijn. Voorts blijkt u geen enkele herinnering te hebben aan de eerste verkiezingen die na de val van het regime plaatsvonden (zie gehoorverslag CGVS p. 11). Ook hier kan worden opgemerkt dat, gezien het belang en de impact van deze gebeurtenis op de burgers van Irak, minstens kan worden verwacht dat u zich omtrent deze historische gebeurtenis toch iets zou kunnen herinneren. Merkwaardig genoeg beweerde u verder dat er zich in Rashidiya de laatste jaren - dat is sinds 2006 - geen aanslagen en beschietingen meer hebben voorgedaan (zie gehoorverslag CGVS p. 12). Ook dit strookt geenszins met de beschikbare informatie waaruit duidelijk blijkt dat zich na 2006 nog wel degelijk verscheidene incidenten hebben voorgedaan in uw beweerde woonplaats. De informatie waarop de Commissaris-generaal zich baseert werd in bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

U blijkt voorts evenmin op de hoogte te zijn van de aanwezigheid van Internally Displaced Persons (IDP's) in Rashidiya (zie gehoorverslag CGVS p. 11) en u preciseerde hierbij zelfs dat de situatie eerder omgekeerd is, waarbij de inwoners van uw beweerde woonplaats de wijk verlaten (zie gehoorverslag CGVS p. 12). Gevraagd naar incidenten die zich de laatste jaren hebben voorgedaan in Mosul, komt u niet verder dan te verwijzen naar een aanslag in Hay al Karama in de zomer van 2007 alsook een aanslag in Zanjili in januari 2008 (zie gehoorverslag CGVS p. 13). Dat u van deze aanslagen wel op de hoogte bent is des te merkwaardiger in het licht van de vaststelling dat u geen enkele weet heeft van de incidenten die zich voordeden in uw eigen beweerde woonplaats. Daarenboven dient nog te worden opgemerkt dat de aanslag in Zanjili één van de zwaarste aanslagen was die zich de laatste jaren in Irak heeft voorgedaan en bijgevolg uitgebreid in de pers werd verslagen. Hiermee rekening houdend toont het feit dat u van deze aanslag wel op de hoogte bent dan ook geenszins aan dat u op

dat moment effectief in Mosul aanwezig was. Wanneer u voorts wordt gevraagd wie deze aanslagen pleegde en bijkomend wordt gepeild of u namen kunt noemen van terroristische groeperingen, komt u niet verder dan te stellen dat jullie deze "Hezbollah" noemen (zie gehoorverslag CGVS p. 13). U herkent daarnaast wel drie van de vijf namen van terroristische groeperingen die u worden genoemd. Echter, wanneer u wordt gevraagd of Al Qaeda actief is in Irak, antwoordt u uitdrukkelijk dat u in Mosul niet van Al Qaeda heeft gehoord (zie gehoorverslag CGVS p. 15). Uit de beschikbare informatie blijkt daarentegen dat Al Qaeda wel degelijk actief en aanwezig is in Mosul en wel in die mate dat een woordvoerder van het Amerikaans leger begin 2008 nog naar Mosul verwees als "het centrum van Al Qaeda terroristische activiteiten". Daarenboven blijkt uit de beschikbare informatie eveneens dat ook in uw eigen beweerde woonplaats Rashidiya Al Qaeda-leden werden opgepakt. Er kan dan ook wel minstens verwacht worden dat u van deze terroristische groepering zou gehoord hebben indien u effectief afkomstig bent van Rashidiya in Mosul-stad. Gevraagd naar een avondklok die in Mosul werd ingesteld, antwoordt u tot slot hiervan op de hoogte te zijn en stelt u dat deze sinds 2004 - 2005 werd ingesteld en tot op heden elke dag plaatsvindt (zie gehoorverslag CGVS p. 15). Ook al wordt in Mosul geregeld een avondklok ingesteld, de situatie is geenszins zo dat dit sinds 2004 -2005 elke dag van kracht is.

Gelet op bovenstaande kan geen geloof worden gehecht aan uw afkomst uit en verblijf in Rashidiya (Mosul). Dat u van bepaalde elementen wel op de hoogte bent (u kent de Hadba-minaret, u weet waar de Amerikanen in de stad gevestigd zijn, u kent de telefoonprefix voor Mosul, u kan de nummerplaten van personenauto's na de val van het regime beschrijven, u kent de naam van rivier in Mosul, ...) volstaat geenszins om bovenstaande vaststellingen te weerleggen. Gezien geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit en verblijf in Rashidiya (Mosul), kan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde vluchtrelaas en kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van de motiveringsplicht, meerbepaald van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), alsmede van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij kan niet anders dan stellen dat hij die identiteitsdocumenten overmaakte die hij heeft verkregen van Irak. Hierbij is hem niets vreemd opgevallen en hij heeft de documenten te goeder trouw neergelegd. Verzoeker stelt dat slechts een partiële lectuur wordt gemaakt van zijn verklaringen. Hij benadrukt dat hij sommige vragen wel correct kon beantwoorden. Voorts wijst hij erop dat hij een Koerd is en slechts een beperkte opleiding heeft genoten.

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag

gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De bestreden beslissing vindt steun in het dossier waar deze motiveert dat de door verzoeker ter adstructie van zijn asielaanvraag neergelegde identiteitsdocumenten na onderzoek door de Federale Politie vervalsingen bleken. Verzoeker betwist deze vaststelling niet, doch beperkt zich tot de loutere bewering dat hij hiervan niet op de hoogte zou zijn geweest. Het is echter de asielzoeker die de verantwoordelijkheid draagt voor de stukken die hij neerlegt. Dat verzoeker zich ter staving van zijn voorgehouden identiteit en afkomst bedient van niet-authentieke identiteitsdocumenten werpt een smet op zijn algehele geloofwaardigheid en wijst erop dat hij de Belgische asielinstanties heeft trachten te misleiden.

De commissaris-generaal motiveert op grond van de stukken van het dossier voorts met recht dat verzoeker (i) een gebrek aan kennis vertoonde omtrent de wijken rond zijn wijk (ii) eveneens een gebrekkige kennis vertoonde aangaande de wijken die zijn gelegen tussen de wijk waar hij zou hebben gewoond en de wijk waar hij sedert zijn kindertijd zou hebben gewerkt (iii) tevens meermaals foutieve verklaringen aflegde wanneer hem bij een aantal plaatsen en wijken werd gevraagd of deze aan dezelfde kant van zijn woonplaats, dan wel aan de overkant van de rivier liggen (iv) niet in staat bleek de bruggen die in Mosul over de Tigris liggen correct te benoemen en evenmin kon zeggen in welke volgorde deze bruggen over de rivier liggen (v) niet op de hoogte bleek van bezienswaardigheden in de stad Mosul (vi) onvoldoende op de hoogte was van gebeurtenissen en incidenten in zijn woonplaats Rashidiya en in de stad Mosul (vii) evenmin op de hoogte bleek van de aanwezigheid van Internally Displaced Persons in Rashidiya (viii) stelde in Mosul niet te hebben gehoord van Al Qaeda terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat deze groepering actief en aanwezig is in Mosul, in die mate dat naar Mosul werd verwezen als 'het centrum van Al Qaeda terroristische activiteiten', alsmede dat in verzoekers eigen beweerde woonplaats Al Qaeda-leden werden opgepakt (ix) foutieve verklaringen aflegde betreffende de avondklok die in Mosul werd ingesteld.

Verzoeker betwist de voormelde vaststellingen niet, doch tracht deze te vergoelijken door te verwijzen naar zijn geringe opleiding. Verweerder repliceert in dit kader met recht dat ook van een persoon met een beperkte opleiding redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is om te antwoorden op de hoger vermelde vragen. Het betreffen immers eenvoudige en elementaire kennisvragen omtrent de wijk en stad waar verzoeker beweert sedert zijn geboorte en gedurende zijn hele leven te hebben gewoond. Dat verzoeker niet in staat bleek te antwoorden op de voormelde vragen klemmt overigens des te meer daar hij verklaarde dat hij sedert 2003 en tot aan zijn vertrek in juli 2009 zou hebben gewerkt als vrachtwagenchauffeur voor een transportbedrijf (administratief dossier, stuk 4, p.1).

Verzoeker gaat met zijn bewering dat geen rekening zou zijn gehouden met het feit dat hij sommige vragen wel correct wist te beantwoorden, nog daargelaten dat de commissaris-generaal er geenszins toe is gehouden om alle elementen in het voordeel of nadeel van de asielzoeker op te nemen in zijn beslissing, kennelijk voorbij aan de motieven aan de grondslag van de bestreden beslissing. Hierin wordt immers uitdrukkelijk gesteld dat verzoeker van bepaalde elementen op de hoogte is en worden tevens een aantal van deze elementen opgesomd. De commissaris-generaal oordeelde echter terecht

dat deze geenszins opwegen tegen de voormelde, frappante lacunes in verzoekers kennis betreffende zijn directe leefomgeving, mede zijn profiel van chauffeur in acht genomen.

Gelet op het voorgaande heeft de commissaris-generaal op goede grond besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende afkomst van Rashidiya in Mosul. Gezien hieraan geen geloof kan worden gehecht, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die verzoeker beweert aldaar te hebben ondervonden. Verzoeker toont derhalve niet aan dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Aangezien verzoeker noch zijn voorgehouden afkomst, noch de door hem aangevoerde problemen aannemelijk maakt, toont hij evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.3. De bestreden beslissing is op een correcte wijze genomen en gemotiveerd. Naast een uiteenzetting van het vluchtrelaas bevat de bestreden beslissing in rechte en in feite aanvaardbare, gedetailleerde overwegingen die de beslissing afdoende motiveren. Een schending van de motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, meer bepaald het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken, de vragenlijst van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en het verhoorverslag van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en dat verzoeker de kans kreeg om de asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.4. Verzoekers middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS